

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Nádasi Péter

Cím:

Pest-Budától - máig
A régi dunai révések

Forrás:

Közmű és Szolgálatok

(Hely)

(Idő)

1970. V. 24.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385.63

Hely

Idő

1970

Személy

Helyszám

244

NÁDASI PÉTER PEST-BUDÁTÓL - MAIG

„Erdekes, ékes kép! mely
a komoly, őszhajú hajdani
S a vígarcú jelent vásznadon
egybe szövöd,
Ott fejedelmi Budát, a polgár
Pestet emitten;
Abban régi dicsőnk, ebben
egy ifjú világ.
S mégis testvérek? „Vérek”
visszhangzik az echo, . . .”
(Garay János)

A régi dunai révések

A pesti part első telepesei az átkelőhely, vagyis a rév környékein megtelepedett révések voltak. A révések komolyt szerepet töltek be az akkori város gazdasági életében. A dunai rév jövedelmező vállalkozás volt. A királyok, így II. Géza is, az egyházak fenntartására fordították a révjövedelmeket. Géza király 1148. évi oklevele szerint az óbudai káptalant illette meg a révjövedelem. A pesti révések nem szívesen adóztak, dolgoztak a papoknak. Állandóan pereskedtek is. 1268-ból fennmaradt egy egyezség-levél. Ez azért érdekes, mert kiderül belőle, hogy a pesti révések kötelezték magukat; hogy a révjövedelem harmadát átszolgáltadják a káptalan megbízottjának. Szavukat azonban nem tartották be. A hosszú pernek egy másik emléke I. Károly 1326. évi oklevele. Ez az okmány a káptalannak járó részt nem hányadban, hanem a Dunán átszállított áru szerint állapította meg. Megismerjük belőle, mi-féle árut szállítottak akkor a Dunán. Lovas kocsin szállították a révig a vasat, rezet, ólmot, épületfát az északi tájakról. Szállítottak természetesen állatokat, sertést, szarvasmarhát, lovat, baromfit. De bort és sót is. A sóért a káptalan külön vámot szedett. A dunai rév, fekvésénél fogva a belföldi kereskedelem érdekeit szolgálta. S hozzájárult Pest középkori s reneszánsz időszakbeli fejlődéséhez. A falmaradványok, amelyek újra és újra előkerülnek nagyobb építkezések alkalmából, ugyancsak ennek a régi, de eleven, pezsgő városi életnek emlékeiről tanúskodnak.